

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

19. Henrici II. siue Sancti Imperatoris Dat. Aquisgrani, Anno MV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

hominibus illius loci, qui vocantur scararii, nisi præsentia Abbatis, vel eius præpositi placitum habere præsumat, bannumque in placito cum scarariis hominibus habito non Aduocatus, sed Abbas accipiat, aliaque familia Abbari subiecta, placitum nullius nisi Abbatis, vel ab eo constitutorum attendat. Bannum & fredum nulli nisi Abbati persoluat. Et nulla cuiuslibet iudicariæ dignitatis persona in curtibus eorum placitum teneat, Teloneum à nauibus nullus exigat, & in singulis Ciuitatibus regalibus, vel præfectoriis liberam potestatem habeant intrandi & exeundi, vendendi & emendi, pascendi & aquandii. Eique opera Imperialia vel Comitialia funditus perdonamus. Et ut hoc nostræ authoritatis præceptum stabile & inconuulsum permaneat, priuilegium hoc conscribi, & annuli nostri impressione signari iussimus, quod propria manu subitus firmauimus.

Signum Domini Ottonis gloriosissimi Regis. Hil debaldus Episcopus & Cancellerius vice Willigisi Archiepiscopi recognoui. Data XVI. Kalend. Iulii. Anno Dominicæ Incarnationis DCCCCXC. Indictione III. ANNO autem III. Ottonis Regnantis VII. Actum Franconouurt feliciter. Amen.

19.

*Henrici II. sive Sancti Imperatoris Datum Aquigrani
Anno M V.*

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Henricus diuinâ fauente clementiâ Rex. Quoniam Regalis Antecessorum nostrorum prouidentia, & sollicitudo in construendis, constructisque stabiendi Dei Ecclesiis piè iugiter inuigilauit. Idecirco benignissimâ Christi miseratione, in cuius manu Regum corda & Iura consistunt, regni illorum diuturnitas pacificata viguit & effloruit. Vnde nos piè, salubriterque de nostri statu regni tractantes deuotamq; illorum sollicitudinem imitari cupientes, priuilegia Antecessorum, Regum siue Imperatorum Cœnobio S. Maximini, qui in suburbio Treuiroru requiescit,

con-

concessa vel attributa, ob interuentum dilectissimæ Coniugis nostræ Cunigundi videlicet Reginæ, nostrâ authoritate roborare decreuimus. Et ut Antecessorum nostrorum beneuola pietas non à nobis neglecta debilitetur, & Monachorum inibi Deo seruientium tranquillitas ab aliqua subintroducenda persona nō inquietetur. Ea siquidem ratione, vt idem Cœnobium, vbi prænotatus Sanctus Pontifex requiescit, cui Venerandus Abbas Ofderius nunc præesse videatur, sicut sub Antecessorum nostrorum, sic sub nostro quoque lure, Mundiburdo & defensione consistat, nec alicui Sedi aut Ecclesiæ (excepto nostræ Regali potestati) successorumque nostrorum famulū aut appendix, vel beneficiariū subiaceat. Concedimus etiam eis liberum arbitrium inter se eligendi Abbatem tali honore dignum, & ad id officium idoneum, vt eo securius ab eis impleatur diuinum ministerium, summæque propensius Maiestatis pro nobis implorent auxilium: Insuper etiam concedimus, vt idem Abbas, sibi que commissa congregatio, eorumque successores potestatem habeant Aduocatias Monasterij sui, cui velint dandi, cuique velint tollendi. Et vt nulla cuiuslibet iudicariæ dignitatis persona in Curtibus eorum placitum habere præsumat. Testoneum à quibus eorum nullus exigat, familiaque bannum & fredas nulli nisi Abbatii persoluat, nulliusque nisi vel ab eo constitutorum placitum attendat. Et in singulis Ciuitatibus Regalibus, vel præfectorijs liberam potestatem habeant intrandi & exeundi, vendendi & emendi, pascendi & adaquandi. Eique opera Regalia & Comitialia funditus perdonamus. Et vt hoc authoritatis nostræ præceptum firmum & stabile permaneat, manu propria corroborantes sigilli nostri impressione insigniri iussimus.

Signum Domini Henrici Regis inuictissimi. Egbertus Cancellarius vice Willigisi Archicapellani recognoui. Data V. Idus Aprilis anno Dominicæ Incarnationis M V. Indictione II. Anno vero Domini Henrici Secundi Regis III. Actum Aquisgrani in Dei nomine feliciter. Amen.

20.

*Henrici II. sive Sancti Imperatoris Datum in Triburia
Anno MX X III.*

IN nomine Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Henricus diuinâ fauente clementiâ Romanorum Imperator Augustus. Quamuis ab Ecclesiasticis institutionibus, & à paternis præiudicijs nulli sit licitum deviare, nostri tamen Iuris est præ cæteris id solum & speciale, vt vnde fideles nostri infra Regnum nostrum grāuantur, aut vnde Ecclesiæ Dei detrimentum maius, quam commodum patiuntur, in melius debeamus commutare: Idcirco fidelium nostrorum